

pumper, halmfyr m.v. De forskellige opvarmningssystemer har forskellig effektivitet med hensyn til energiudnyttelsen og er forskellige med hensyn til substitutionsmulighederne på brændselsarter.

I 1975 blev godt 8 pct. af det samlede forbrug til rumopvarmning m.v. dækket ved varmeleverancer fra kraftværkerne. Planen forudsår en stærk udbygning af varmeleverancer fra kraftværkerne, således at godt 20 pct. af opvarmningsforbruget i 1985 og godt 25 pct. i 1995 dækkes gennem fjernvarmeleverancer fra elværkerne. Derved opnås foruden en bedre udnyttelse af brændslet i elværkerne en mindskning af opvarmningsforbrugets olieafhængighed, således at forbrug af kul og uran kommer til at dække opimod 20 pct. af opvarmningsforbruget i 1995. Yderligere er der regnet med, at naturgas dels gennem direkte leverancer til boliger, institutioner samt rumopvarmningsformål og lignende i erhvervsvirksomheder, dels gennem leverancer til fjernvarmcentraler og - uden for gasforbrugets højsæson - til kraftværkerne i 1985 dækker ca. 30 pct. af rumopvarmningsforbruget og i 1995 ca. 40 pct.

Planens fordeling af opvarmningsforbruget på naturgas og fjernvarme fra kraftværkerne forudsætter omfattende styring på lokalområder af opvarmningssystemerne, såfremt der skal nås resultater i denne størrelsesorden - en såkaldt varmeplan.

Problemstillingen illustreres nedenfor ved et groft skøn over opvarmningsforbruget fordelt på de områder, som er relevante i denne forbindelse.

Tabel 3.5. Skøn over opvarmningsforbrugets geografiske fordeling omkring 1990.

a) Kraftvarmebyer	pct.
b) Københavns omegn	30
c) Øvrige byer og bymæssige bebyggelser	10
d) Landdistrikterne	50
	10
	<u>100</u>

Det under a) i tabel 3.5. betegnede område omfatter dels de områder (København, Odense, Århus, Ålborg, Esbjerg og Randers), der i dag forsynes med fjernvarme fra kraftværkerne samt visse udvidelser af disse områder, som i øjeblikket over-